2
2003

Căsuța din oală'

și alte povești, poezii, cântecele, ghicitori

Colecția *Draga mea* pentru copii

sumar

2
2003

POEZII mici pentru pitici

Iarna

Ilustrații: MIRCEA TOIA

A venit pe drum deodată
Mustăcioasă și-nghețată.
Fulgi cât fluturii la geamuri
Se împleticesc prin ramuri
Și s-așază-ncet, încet
În grădină și-n brădet.
Zurgălăi și sănii vin,
Drumul de copii e plin;
Eu am schiuri de argint,
Blana iernii s-o alint.
Câteodată zbor cu ele,
Dacă-i noapte, pân-la stele,
Câteodată până-n lună,
Cu copiii împreună.

Ce cred mămicile despre revista noastră

Draga mea, îți scriu pentru prima dată. Când am descoperit Colecția pentru copii nu mi-a venit să cred! O revistă atât de bine făcută și în care ilustrațiile sunt atât de inspirate încât fiica mea, Patricia Emilia, de 1 an și 4 luni, trăiește o dată cu ele toate pățaniile!...

Oana Mihaela David, Iași

Toate textele și poeziile publicate în revistă ne sunt trimise de cititori.

poveste

Căsuța din oală

În mijlocul câmpului ședea o oală răsturnată; și era oala aceea mare cât un butoi.

Iacă trece pe acolo un șoarece și vede oala aceea goală. „Bună casă ar mai fi oala asta!“ își zise el. „A cui o fi? Ia să întreb!“

- Casă-căsuță, cine stă aici?

Dar nimeni nu răspunde. Se uită șoarecele în toate părțile, însă nu vede pe nimeni. Doar fulgii de zăpadă care cădeau neîncetat îl priveau pe șoarece cu nedumerire. Însă șoarecele nici nu i-a luat în seamă. Oricum, era atât de frig! „Ia să mă mut eu aici și să stau singur!“ și-a zis el, mutându-se în noua sa căsuță. Însă tocmai atunci trecu pe acolo o broscuță.

- Casă-căsuță, cine locuiește aici? a întrebat ea, tremurând de frig și vrând să intre să se încălzească.

- Eu, șoarecele Chiț! Dar tu cine ești? răspunse șoarecele din fundul oalei.

- Eu sunt broasca Oac-Oac!

- Dacă vrei, vino înăuntru și-om împărți împreună căsuța asta, că e loc destul pentru amândoi!

- Mulțumesc, iacă vin și eu și vom locui de acum împreună!

Și a sărit broasca în oală și a stat cu șoarecele, uitându-se cum ninge.

Trece pe câmp iepurele. Și văzând namila aceea de oală răsturnată, cu smalțul sărit doar într-un singur loc, s-a oprit în loc și s-a gândit: „Uite ce vizuină bună ar fi oala asta pentru mine“. Și a întrebat:

- Casă-căsuță, cine locuiește aici?

- Suntem noi: broasca Oac-Oac și șoarecele Chiț. Dar tu cine ești?

- Eu sunt fugarul de peste câmpuri și văi, iepurele Rilă. Nu mă lăsați și pe mine să stau cu voi? A nins atât de mult încât nu mai găsesc vizuina mea cea călduroasă. Iacă, aici nu ninge și nici vântul nu intră. Nu vreți să locuim împreună?

- Bucuros, frate! Vino înăuntru și-om trăi cu toții, că e loc destul, au răspuns Chiț și Oac-Oac. Ba chiar e mai bine, că suntem mai mulți și ne vom ține de cald unul altuia. Și vom împărți treburile zilnice și va fi bine pentru noi toți. Și s-a mutat și iepurele Rilă în căsuța din oală.

Şi cum stăteau ei la taifas, iacă trece pe lângă căsuţa lor vulpea, jupâneasa Fox, şi întreabă şi ea:

- Casă-căsuţă, cine stă aici?

- Suntem noi: iepurele Rilă, broasca Oac-Oac şi şoricelul Chiţ. Dar tu cine eşti?

- Eu sunt jupâneasa Fox, vulpea. Pentru mine n-o fi loc? că vai de capul meu, am rămas fără casă! Nici nu ştiţi ce rău e să nu ai o căsuţă. Pot să locuiesc şi eu cu voi, măcar până la primăvară?

- Intră şi vei vedea cât loc mai este. Poţi să stai şi tu cu noi, jupâneasă! au răspuns cam cu jumătate de gură Oac-Oac, Chiţ şi mai ales Rilă. Însă tuturor le-a fost milă de vulpe, care tremura în ninsoare.

- Vă mulţumesc! a răspuns vulpea, instalându-se în oală.

Şi cum stăteau ei de vorbă, iată că vine şi lupul. Cum-necum, i-a convins şi el pe ceilalţi locatari să îl lase înăuntru. Într-adevăr, era o vreme să nu dai un câine afară, darămite un lup! Aşa că, obosiţi, au adormit cu toţii.

Tocmai atunci, Moş Martin trecea pe acolo. Se trezise din hibernat, că-l răzbise foamea; şi cum umblase toată ziua după mâncare şi nu găsise nimic. Era tare ostenit. Văzând oala aceea, nu şi-a închipuit că este o căsuţă cu oaspeţi înăuntru şi s-a aşezat pe ea, ca să se odihnească puţin.

Dar cum s-a aşezat, oala: pârr! trosc! - s-a sfărâmat în bucăţi!... Ursul s-a ales cu o sperietură bună, iar oaspeţii căsuţei din oală au fugit care încotro au văzut cu ochii!

Păsărica

Păsărică albă-n cioc,
Subțirică la mijloc,
Tragi cu pușca - nu ia foc.
Păsărica-i cu noroc!

Ilustrații: MIRCEA TOIA

Bunica

Poezie de Otilia Cazimir

Când vântul copacii-îndoaie
Și ninge, și-i frig și ni-i frică
Fugim la bunica-n odaie
Noi, două surori, și-o pisică.
Acolo-i călduț și tăcere.
Divanul bătrân dintre uși
Cu vechile lui lăicere
Ne-așteaptă
cu cărți și păpuși.
Bunica ne iese-nainte
Cu zâmbetu-i blând
de bunică:
- Ei, care mi-a fost
mai cuminte?
Fetițele ori tu, pisică?

POEZII mici pentru pitici

Apa rece

Cu săpun mă spăl
Și cu apă rece...

Ne-ndurat, clăbucul
Printre gene trece.

Dar de-acolo somnul
Iute o să plece!

Căci dacă mă spăl
Sunt vioi cât zece!

Lili și Codiță

Lili e în bucătărie,
Duce unt pe farfurie.
Drăcușorul de Codiță
O apucă de rochiță.
Când să-i zică „Stai frumos!"
Untul a căzut pe jos.
Untul l-a-nghițit Codiță,
Lili așteaptă bătăiță!

Toate textele și poeziile publicate în revistă ne sunt trimise de cititori.

JOC

Familia de urşi polari

Tata Martin, mama Martina și micuțul Matrinică au făcut poze când au ieșit la joacă. Însă de la laboratorul foto au primit patru poze care nu sunt identice. Care sunt diferențele dintre A, B, C și D?

MIRCEA TOIA

Soluția jocului o afli în numărul viitor.

POEZII mici pentru pitici

Cățelușul

Cățelușule! Să-mi spui
Unde-i laptele? Vezi... nu-i...
Cine mi-a umblat în oale?
Uite-acum sunt toate goale!
Cine-i hoțul? Nu-i fi tu?

Ilustrații: MIRCEA TOIA

Dai din coadă? Zici că nu?
Stai să văd!
Tu ești, văd bine!
Acum uită-te la mine!
Ești stropit cu lapte tot,
Și pe frunte, și pe bot!
Isprăvi d-astea-mi faci tu mie?
Mi te-apuci și de hoție,

Ziua în amiaza mare!
Astfel mama-l dojenea
Și de urechi mi-l trăgea.
El, cu coada-ntre picioare
Și cu capu-n jos plecat,
Iute, fuga - drept sub pat!
Dar de-atunci
N-a mai furat!

Piticii și ariciul

Ilustrații: **MIRCEA TOIA**

O mulțime de pitici
Tra, la, la, la...
Se bătură c-un arici
Tra, la, la, la...
S-au bătut și s-au luptat,
Tra, la, la, la...
Lumea-ntreagă s-a mirat!
Tra, la, la, la...

O poezie pentru revista noastră:

Mă numesc Ioana,
Lumea-mi spune „Oana",
Sunt frumoasă foc
Și cuminte... ioc!
Dar când vine seara
E cuminte Oana:
Spune-o rugăciune
Dintr-o carte-anume;
Cum să nu o știi?
*„**Draga mea pentru copii**"!*

Ioana Catrinel Macovieţki, Vaslui

Căci ariciul de-i arici
Tra, la, la, la...
Și piticii sunt voinici
Tra, la, la, la...
Și-au strigat piticii toți
Tra, la, la, la...
Sări, arice, dacă poți!
Tra, la, la, la...

Hop! Ariciul face-un pas
Tra, la, la, la...
Fug piticii, cad în nas
Tra, la, la, la...
Și noi facem mare haz
Tra, la, la, la...
Și noi facem mare haz
Tra, la, la, la...

Toate textele și poeziile publicate în revistă ne sunt trimise de cititori.

GHICI?
ghicitoarea mea

La cap pieptene,
La trup pepene,
La coadă secere,
La picioare
Râșchitoare.

În burduful lui de piele
Poartă mii de scrisorele.
Îl cunosc copiii toți,
De parcă i-ar fi nepoți.
El aduce celor mici
„Draga mea“
pentru pitici.

El e primul în convoi
Și-i mai mare peste oi,
Cărăuș cum altul nu-i,
Dar păcat de glasul lui!

Toate ghicitorile publicate în revistă ne sunt trimise de cititori.

mini REBUS

Prăjituri

MIRCEA TOIA

Înlocuiește semnele cu o literă - întotdeauna același semn cu aceeași literă și vei descoperi de la a la b care este locul de unde cumperi prăjituri.

Soluția jocului
o afli în numărul viitor.

POEZII mici pentru pitici

Jucăriile

Poezie de F. Iordăchescu

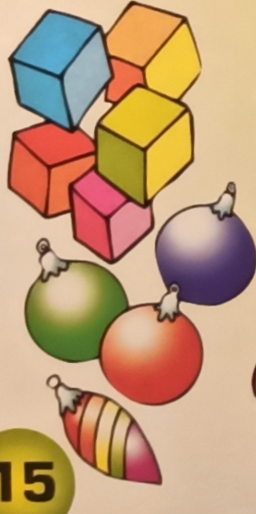

A fost Nina azi la mine,
Ne-am jucat atât de bine!
Orice lucru, mic sau mare,
Jocul lui anume are.
Și de aceea după joc
Eu le pun toate la loc:
Cuburile în cutii, globurile în hârtii.
Iepurașule iubit, ursulețule-mblănit,
Tu, căluț, tu, maimuțoi,
Am eu grijă și de voi!
În dulap am să vă pun.
Iar păpușii am să-i spun
O poveste cu-o fetiță
Ce s-a dus la grădiniță
Și când va veni-napoi
Iar se va juca cu noi!

Ilustrații: MIRCEA TOIA

POEZII mici pentru pitici

Gospodinele

Poezie de Lidia Constantinescu

Uite, sora mea cea mică
Harnică-i ca o furnică;
Dimineața când se scoală
Rufele păpușii spală.

Iar eu le pun
La uscat
Și în casă
Fac curat:
Șterg praful
Din dormitoare,
Vase spăl,
Că sunt mai
mare!

De la lucru mama vine,
Cine-i iese-n cale, cine?
Două fete gospodine:
Sora mea
Cu mine!

Ilustrații: MIRCEA TOIA

Li s-au încurcat capetele!!!

JOC

Avem un pirat, un învățat chinez, un doctor, un clovn, un indian apaș și un cavaler medieval cu armură cu tot! O vrăjitoare rea le-a încurcat capetele și fără ajutorul tău nu și le pot recăpăta!

Fiecare cap e notat cu un număr de la **1** la **6** și fiecare corp e notat cu o literă de la **A** la **F**. Combină numerele cu literele și potrivește corect capetele și corpurile personajelor noastre.

Soluția o afli în numărul viitor.

MIRCEA TOIA

Să-nvățăm să numărăm

1

Un moșneag
Avea-n grădină
Doi curcani
Cu coada plină,

2

3

Trei găini
Cu pene crețe,
Ce fac ouă
În cotețe,

4

Patru rațe lătărețe,
Gureșe și
Nătăflețe,

5

Cinci boboci
De gâscă mici,
Aurii și pufulici,

6

Șase cocoșei
Voinici,
Pintenați,
Dați cu sclipici,
Pușii pe hartă
Ziua toată:
„Cine-i șeful
În poiată?“,

Șapte iepurași
De casă,

Opt hulubi frumoși,
De rasă,

Nouă pui
Cu puf gălbui -
Zece-au fost,
Dar unul nu-i:
S-a pierdut
Poate-n poiată.
Da-l găsește
cloșca-ndată!

Ilustrații: MIRCEA TOIA

Puiul de popercariță

MIRCEA TOIA

Puiul de popercariță din desen e tare amărât: mama lui l-a pierdut în pădure. Însă nimeni nu știe cum arată o popercariță!... Dar mama puiului trebuie găsită cu orice preț. Așa că ajută și tu, spunând din câte animale este formată popercarița.

Rezolvarea o găsești în numărul viitor.

Ce cred cititorii despre revista noastră

Am 4 ani și îmi place tare mult Colecția „Draga mea pentru copii". Învăț împreună cu mama mea toate poveștile și poeziile, iar când merg în vizită la alți copii nu plec fără revistă, ca să le arăt și lor de unde știu atâtea.

Ana Maghiari, Oradea

poveste

Cum au fugit odată jucăriile de la un copil

de Nina Stănculescu

În noaptea aceea o rază de lună se furișă pe fereastră în camera lui Petrișor și lumină o grămadă de jucării înghesuite: o cutie de creioane colorate, un ursuleț de pâslă, o carte de povești, o minge albastră.

Și de îndată ce le atinse raza lunii, jucăriile porniră să se miște. Cutia de creioane colorate se deschise fără veste și creioanele căzură unele peste altele în spinarea ursulețului. Ursulețul sări ca ars:

- Aoleo, ce-i asta? Mă omoară!

Și se înghesui mai tare în cartea de povești, care-l ocărî cu glasul pe jumătate adormit:

- Ia vezi! Mi-ai îndoit toate filele! Și așa sunt destul de ruptă și mâzgălită!

Și se propti de mingea albastră, care o luă la goană rostogolindu-se pe podea, către capătul celălalt al camerei.

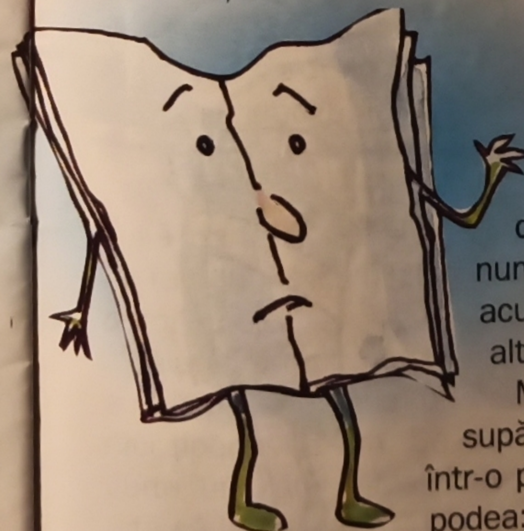

Ursulețul răspunse mânios cărții de povești:

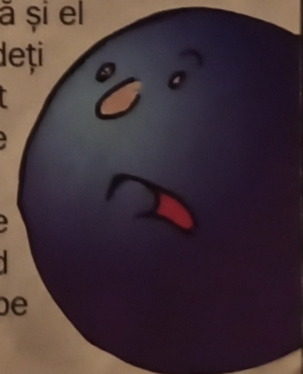
- Ce cauți aici? Ar trebui să fii pe raft! Apoi, fără să mai aștepte, se răsti către cutia de creioane colorate: Iar tu ai putea să-ți ții creioanele mai bine! N-ai capac?

- Am avut! se plânse cutia de creioane colorate. Dar Petrișor mi l-a rupt!

- Și pe mine, ia uitați în ce stare m-a adus! se jelui cartea de povești, răsfirându-și dinaintea celorlalți foile ferfeniță.

Aveți dreptate! mormăi atunci ursulețul, scuturându-și blana roasă. Mie parcă nu mi-a rupt o labă? Și oftă și el de mai mare jalea. Vedeți numai cum ne-a azvârlit acum aici, unele peste altele!

Mingea albastră, de supărare, se legăna când într-o parte, când într-alta, pe podea:

Ilustrații: MIRCEA TOIA

- Cu mine dă în toate geamurile! Într-o zi am să mă sparg! Am să mă sparg de tot!

- Ce mai! mormăi ursulețul ridicându-se drept în picioare. Eu nu mai stau aici! Plec!

- Unde pleci? se speriară celelalte jucării.

- Mă duc la magazinul de unde am venit! vorbi el apăsat. Ce nou și îngrijit eram acolo! Poate am să găsesc alt

copil, care are să mă ia cu el și are să se poarte frumos cu mine! Poate îmi va drege și laba ruptă!

- Stai că vin și eu! strigă atunci cutia de creioane colorate. Îmi strâng doar creioanele împrăștiate și o iau din loc!

- Nici eu nu mai stau aici! Viu cu voi! vorbi hotărâtă cartea de povești, tremurându-și paginile de atâta supărare. Iar mingea albastră se învârti în loc să-și facă vânt spre fereastră.

- Și eu, și eu!

- Să ne grăbim! le spuse atunci ursulețul. Până nu se stinge raza de lună!

Și ajutându-se una pe alta, jucăriile se suiră pe fereastră și se făcură nevăzute. Iar raza lunii pieri din odaie și din pervaz și porni cu ele.

Călătoriră mult pe străzile adormite pe sub lămpile aprinse, pe unde nu trecea nici țipenie de om. Se zări doar într-o curte un cățel lățos, care de mirare uită să le mai latre!

Într-un târziu, când în zare mijiră zorii și raza lunii păli, ajunseră obosite în pragul magazinului cel mare din centrul orașului. Și cum dispăru raza, asfințind, adormiră și ele cu toatele, unele lângă altele.

Și așa se face că dimineața, când veniră vânzătorii să deschidă magazinul, le găsiră acolo. Vânzătorul de la raionul de jucării le luă în mână, minunându-se:

- Ce-o fi cu jucăriile astea rupte, aici? Și ce să fac cu ele? Doar aici vindem jucării noi, de abia ieșite din fabrică.

- Le-o fi azvârlit vreun copil! își dădu cu părerea vânzătorul cel tânăr de la articolele de sport.

- Ia-le înăuntru! spuse și vânzătorul de la articolele de drogherie. Poate va veni cineva să le ceară!

Trecură câteva zile. Într-o dimineață intră în magazin tocmai Petrișor, de mână cu mama lui. El o lăsă pe mama să umble după ce avea ea nevoie în alte părți și alergă pe dată spre raionul de jucării, cum făcea totdeauna, să vadă jucăriile noi.

Acolo însă dădu cu ochii, pe tejghea, drept în față, de cutia lui de creioane colorate, de minge, ursuleț și cartea de povești.

Numaidecât se repezi la ele, explicând vânzătorului:

- Sunt jucăriile mele!

Vânzătorul, care tocmai îi întinsese unui băiețel subțirel și negricios un iepure de cauciuc, se întoarse către el:

- Ia stai puțin! Cum vine asta? Dacă sunt ale tale, ce căutau în fața magazinului cu noaptea în cap?

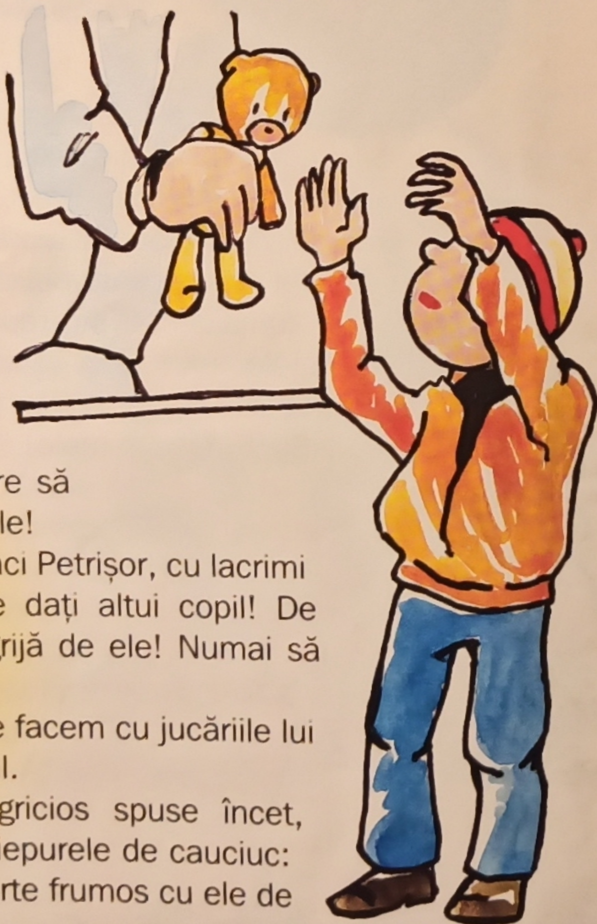
Băiețelul cu iepurele se uită într-o parte la Petrișor și spuse repede:

- Poate au fugit de la el! Iar o fetiță mititică, cu ochi neastâmpărați, adăugă și ea, pe un glas plângăreț:

- Nu vedeți ce rupte sunt, săracele?

- Asta e! Se poartă urât cu ele! Se vede cât de colo! vorbi un alt băiețel, rotofei, cu breton, care de abia își desprinsese ochii de la mașinuțele și avioanele cu cheie. Petrișor își lăsă capul în jos și se înroși peste urechi.

- Ce spui? îl întrebă vânzătorul. Cum să ți le dau înapoi? Uită-te și tu cum arată!

Petrișor tăcea mereu, cu ochii în pământ. Nici ceilalți copii nu mai spuseră nimic, privindu-l cu supărare.

Vânzătorul își plimbă ochii de la el la jucării și iarăși la Petrișor, mângâindu-și bărbia, pe gânduri:

- Eu zic c-ar trebui să le dăruiesc unui alt copil, care să știe cum să se poarte cu ele!

- Nu, nu! se împotrivi atunci Petrișor, cu lacrimi șiroindu-i pe obraji. Nu le dați altui copil! De acum înainte am să am grijă de ele! Numai să vedeți!

- Ei, copii, ce spuneți? Ce facem cu jucăriile lui Petrișor? întrebă vânzătorul.

Băiețelul subțirel și negricios spuse încet, trăgând ușor de-o ureche iepurele de cauciuc:

- Dacă are să se poarte frumos cu ele de acum înainte...

- Și nu le mai rupe... adăugă, mai încet încă, fetița de lângă el.

Vânzătorul din spatele tejghelei hotărî:

- Dacă spuneți voi... și dacă lui Petrișor îi pare rău de felul în care s-a purtat până acum cu jucăriile lui... să i le dăm înapoi. Dar numai pentru o vreme! Să vedem cum se va purta! Dacă se ține de vorbă și are grijă de ele, i le lăsăm, iar de nu, i le luăm pentru totdeauna și le dăm altui copil, care să le merite!

- Așa, așa... încuviințară copiii.

Iar Petrișor își strânse jucăriile la piept și plecă cu ele fără se se mai uite înapoi. Din ziua aceea am auzit că se poartă tare frumos cu orice jucărie. Și nici uneia nu i-a mai trecut prin minte să plece de la Petrișor!

Ce cred mămicile despre revista noastră

Draga mea, *Sunt din localitatea Arbore și am doi copilași - Emanuela, de 2 ani și 4 luni, și Sebastian, care are doar 4 luni. Vreau să-ți mulțumesc în primul rând pentru Colecția „Draga mea pentru copii". M-am bucurat foarte mult că ați mărit numărul de pagini. Strâng toate numerele în raftul de cărticele pentru copii și am început deja să o învăț pe fiica mea poezii din revistă. Îți trimit niște ghicitori pe care să le dezlege cititorii cei mai mici:*

Să-mi ghiciți o ghicitoare:
Înaltă, lungă în picioare,
Pene negre pe-aripi are,
Peste broaște e mai mare.

Uriaș cu nasul mare
Poartă oamenii în spinare

Cine doarme în căsuță
Sau în pat sau în cotruță,
Albă, neagră, pestrioară,
Sfârâind din mustăcioară,
Și când vede-un șoricel -
Țup! îl prinde, sprintenel?

Hărnicuța
Gospodină
Strânge zahăr
Din grădină.

Răspunsurile în numărul viitor.

Mihaela-Alina Molea, Arbore, jud. Suceava

Ce-o să fiu când voi fi mare?

Vânător

Poezie de Zoe Pană

Nu, nu-i banc vânătoresc,
Chiar așa călătoresc!

Am tocmit vehicul rar,
Un cangur cu buzunar,

Și străbat după vânat
Tot pământu-n lung și-n lat.

Și în junglă am ajuns!
Voi credeți că stau ascuns?

Că mi-e frică? Nicidecum!
Ne-a ieșit un tigru-n drum,

Dar sunt strașnic vânător:
Poc! Și gata, îl omor!

Ilustrații: **MIRCEA TOIA**

Ce cred mămicile despre revista noastră

Draga mea,

Deși te citesc de la primul număr, n-am avut până acum curaj să-ți scriu. Însă am cedat la rugămintea nepoțelului meu, Sebastian Florin, de 6 ani și jumătate. El știe să citească, deși nu este încă la școală. Singurel descifrează poveștile și poeziile din Colecția pentru copii. Încearcă să dezlege ghicitorile și se roagă în fiecare seară - a memorat multe din rugăciunile publicate, iar pe cele pe care nu le știe încă le citește în fața icoanei. De fiecare dată așteaptă numărul nou cu nerăbdare. Îți mulțumim,

Emilia și Sebastian Florin Stan,
Găești, jud. Dâmbovița

Piticul din papuc

Poezie de Katia Nanu

Un pitic de cauciuc
S-a ascuns într-un papuc;
Când am încălțat papucul,
S-auzea strigând piticul!

Acum sunt
Cam supărată,
Nu mă lămuresc
Odată:
Am papuc
Cu glas și limbă
Sau pitic
Care se plimbă?

Ce cred mămicile despre revista noastră

__Draga mea__, ca mamă și ca educatoare la grădinița din comună doresc să te felicit pentru revista pentru copii. Îmi este de mare folos și cumpăr întotdeauna două exemplare: unul pentru acasă, pentru fetița mea, și unul pentru grădiniță. Am acolo toate numerele și le folosesc de câte ori am ocazia drept material didactic.

Promit să mai scriu și să-ți trimit câte o poezioară frumoasă pentru publicare. Cu dragoste,

Mirela Balaj, Grădinița Săuca,
Satu-Mare

POEZII mici pentru pitici

Cum treci strada?

Poezie de Katia Nanu

Cum treci strada?
Uite cum:
Semaforu-ți iese-n drum
Ochiul roșu spune: „Stai!“
Ochiul verde zice: „Hai!“ -
Drumu-i liber, poți să treci,
Pietoni trec zeci și zeci.

Nu uita de semafor,
Trec mașinile în zbor!
Strada nu-i o glumă, deci
Cu atenție să mergi.
Nu în fugă, nu distrat.
De părinți ești așteptat!

Să treci strada, te îndemn,
Numai când îți fac eu semn.
Roșu-ți spune: **Nici un pas!**
Ochiul galben: **Stai retras!**
Ochiul verde, în sfârșit:
Traversează liniștit!

Numele copilului ....
Numele părinților ....
Adresa ....
....
Telefon ....

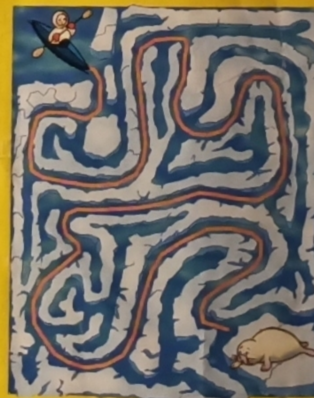
februarie 2003

Soluțiile jocurilor din numărul trecut:

JOC

Diferențele dintre cele două desene: *fundalul cu case, șipcile din gard, stâlpii gardului, tigaia omului de zăpadă, nasul omului de zăpadă, culoarea mănușii copilului de lângă omul de zăpadă, bulgărele deja aruncat, urechea căciulii copilului în verde, ciucurele de la căciulița celui mai mic copil, sfoara de la săniuță, culoarea fularului copilului în portocaliu, blatul săniuței, bulgărele de la picioarele copilului în portocaliu, grămada mică de bulgări de zăpadă.*

Iată traseul lui Nanuk către puiul de focă.

JOC

Dintre toate bunătățile din frigider pinguinul va alege doar peștii.

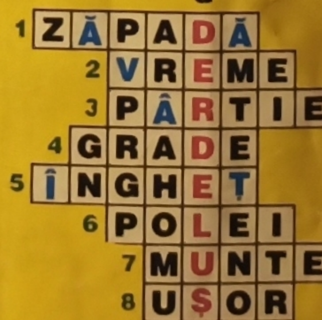
Animalele de la Polul Nord: vulpe, iepure, urs, morsă, narval, balenă, ren, focă.

Anomaliile din desenul Polul Nord: *floarea din fereastra igluului, coșul, cactusul, ștergătorul din fața ușii, castelul din fundal, vulcanul, butucul, bicicleta, praștia.*

Șiragurile de mărgele:
A: 47 de mărgele - *cel mai lung*
B: 29 de mărgele
C: 25 de mărgele

Ordinea în care au fost așezați buștenii:
7, 1, 8, 3, 6, 2,5 4

★	A	ш	N
●	D	■	O
↗	E	✱	P
□	G	#	R
◆	H	∷	T
▲	I	⊙	U
◇	L	○	Z
☆	M		

Răspunsurile la ghicitori sunt următoarele:
- frigider
- compas
- capră

Învață o rugăciune!

Pentru mama și tata

De-ar vrea din bolta Lui cerească
Să mă asculte Dumnezeu,
I-aș cere mulți ani să trăiască
Mămica și tăticul meu.

Doar ei, o vreme-ndelungată
M-au îngrijit încă de mic
Și eu pe dânșii niciodată
Nu vreau să-i supăr cu nimic.

De-aceea și la-nvățătură
Îmi dau silința-n orice zi
Ca pentru grijile ce-ndură
Să-i pot cu-atât a-i răsplăti.